

واقعیت این است که ما هیچ کس را سرنبریدیم. شما در مرز هرات و نیمروز شاهد هستید... کجا سربریده شده؟ مردمی که فرار کردند و رفتند به ایران و پاکستان، متأسفانه در اثر تبلیغات سوء دشمن بوده است

می دهند و جان ما در خطر است. در عمل این تشابهات در ذهن مردم می آید؛ یعنی در گذشته طالبان هم شباهت سازی می کنند با اقدامات داعش و می گویند آن موقع خیلی آدم کشته شد و الان هم همین کار را می کنند؛ پس چه تفاوتی بین این دو وجود دارد؟

در مورد این ادعاهایی که مطرح می شود، واقعیت این است که ما هیچ کس را سرنبریدیم. شما در مرز هرات و نیمروز شاهد هستید... کجا سربریده شده؟ مردمی که فرار کردند و رفتند به ایران و پاکستان، متأسفانه در اثر تبلیغات سوء دشمن بوده است. وقتی ما به کابل آمدیم، آمریکا در فرودگاه می خواست مردم را بکشد. دوم این که در باور و عقیده ما کشتن کسی در حالت غیر از جنگ مجاز نیست. وقتی جنگ نباشد، هیچ کس حق ندارد قتل کند یا کسی را بکشد. اگر کسی در محکمه محکوم شد، این موضوع جداست و غیر از این ها افراد نمی توانند کسی را بکشند. داعش به این چیزها عقیده ای ندارد. آنها هر کدام تفنگ در دستشان است و مردم را می کشند و به خودشان جواز می دهند. اما ما این اجازه را به کسی نمی دهیم. اینجا کسی نمی تواند مثالی بیاورد که افراد امارت اسلامی کسی را کشته اند.

یک حرفی در رسانه ها خیلی پرتکرار بود و هر چند وقت هم این حرف در رسانه ها دوباره بازتاب می شد؛ این که در توافق نامه دوحه یک توافق نامه مخفی وجود دارد بین طالبان و آمریکا که یکی از مأموریت های طالبان داخل آن توافق نامه ناامن سازی مرزهای مشترکشان با ایران و پاکستان، به ویژه ایران است. هر تنش مرزی که اتفاق می افتد، دوباره این مسئله در رسانه ها می آید که این ناشی از همان توافق نامه مخفی طالبان و آمریکا است. آیا واقعا توافق نامه مخفی وجود داشته است و اگر وجود داشته، مفادش چیست؟

در تنش هایی که گاهی وقتها در مرزها ایجاد می شود، آغازگر افغانستان نبوده است. متأسفانه آغازگر آن طرف بوده و ما عکس العمل نشان داده ایم. دفاع مرزی به این شکل است که اگر دو همسایه هستیم و در مورد موضوعی بچه ها باهم درگیر می شوند، بزرگان نباید بگذارند که جنگ شروع شود. مسائل مرزی این چنین است و ما لازم نمی دانیم که امنیت را زیر پا بگذاریم. دوم این که ما هرگز توافق و تمایلی به این نداریم که مرزهای خودمان را ناآرام کنیم. اگر مرز ما با جمهوری اسلامی ایران ناامن شود، این ضرر به چه کسی می رسد؟ مستقیم به ما ضرر می رسد و مسافران و مهاجرین ما اذیت می شوند. پس ناامنی اصلاً به نفع کشور ما نیست. دیگر این که در توافق دوحه مسائلی که اعلام شد، بسیار روشن بود. اما اصل توافق یک سری ضمیمه ها داشت؛ ضمیمه های آن توافق نامه خواست و تأکید آمریکایی ها بود؛ آمریکایی ها که نیروهایشان را از افغانستان جمع کردند، می گفتند اگر ما تخلیه کنیم، در جریان این تخلیه طالبان چه واکنشی نشان می دهد؟ در مسیر با ما درگیر می شود یا می گذارد ما به میدان های هوایی برویم؟ ما همان زمان تأکید داشتیم که ضمیمه ها را اعلام کنیم. این ها چیزهایی است که باید اعلام شود. لذا ضمایم صرفاً همین چیزهایی است که چطور پروژه تخلیه آمریکایی ها ادامه پیدا کند و به انتها برسد.